

כל זה לפנינו בישראל

לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, כִּד הוּוּ צְנוּעִין קְדִישִׁין וכל זה היה רק לפנינו

בישראל כשהם היו צנועים וקדושים והיו ראויים לכך להביא ליחוד ז"ן על

ידי מעשה הקנין.

כל דבר יסוד ומלכות

לְקַיִים כָּל דְּבָר, כָּל דְּבָר מִמֶּשׁ כי היחוד נעשה על ידי היסוד הנקרא

כל ומלכות הנקראת דבר, דְּהָא דָּא הוּא קְיֻמָּא שהרי היחוד

הוא קיום הכל. וְכִדִּין ועל ידי זה וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל, וְדָא.

היינו היא הלכה למשה מסיני בחינת תושבע"פ הנקרא תעודה דְּלָא תִימָא

דְּהַסְפָּמָה בְּעֵלְמָא הִיא, וּמְדַעְתִּיהוּ עֲבָדֵי לָהּ שלא תאמר

שקנין זה הוא הסכמת הסוחרים בעלמא ומדעתם תיקנו אותו, אֵלָא קְיֻמָּא

עֲלָאָה הוּוּ, לְמַהוּי עוֹבְדֵיהוּן בְּרִזָּא דְלְעִילָא אלא הוא קיום

עליון שיש בו סוד גדול המביא לקיום העולם והיו נוהגים כך לעשות מעשיהם בסוד העליון.

משהתרבו החוטאים וגרמו לשכינה שתלך ממקומה העלימו ענין הנעל

כִּיּוֹן דְּאַסְגִּיאוּ חַיִּיבִין בְּעֵלְמָא, כְּפִיאוּ מְלָה בְּגוֹנָא

אַחֲרָא כיון שהתרבו החוטאים בעולם וגרמו לשכינה שתלך ממקומה העלימו

ענין זה של הנעל ועשו את הקנין באופן אחר, בְּכַנְפָּא דְמִלְבוּשָׂא והיינו שהיו

עושים אותו בכנף המלבוש והוא היות השכינה מלובשת בחוץ בבחינת כנף לז"א כי בפנים

אין יכולים להשיגה ולכן הוא נקרא קנין 'סודר', וְהֵאֵי מִלְבוּשָׂא הִיא

הלימוד היזמי

תִּקְוֵנָא עֲלָאָה וגם זה הקנין במלבוש הוא תיקון עליון וכנף הוא גם גימטריא נעל,
וְרִזָּא דְמִלָּה וסוד הדבר, (דברים כג) וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף אָבִיו כְּתִיב.

מוכח שהאשה נקראת כנף ואם עושה הקנין בסודר ואינו עומד בדבורו הרי הוא מבטל את

היחוד והוא בחינת גילוי עריות (דף ק"פ ע"ב).

זאת חוקת התורה זאת אות ברית קודש עטרת היסוד

זאת חֲקַת הַתּוֹרָה. (במדבר יט) זאת: דָּא אַתְּ קַיִמָּא זאת היא

בחינת אות ברית קודש עטרת היסוד, וְלֹא אֶת־פָּרֶשׁ דָּא מִן דָּא

(וכד אֶת־פָּרֶע דָּא כְּלָא) וְדִאֲקַרִּי זֶה שאינה נפרדת מהיסוד עצמו הנקרא זה.

וּמְנוּקָבָא עָיִל לְדַבֵּר ומבחינת הנוק' נכנסים למעלה אל הזכר כי היא בסוד

שער וכניסה לאצילות. וְעַל דָּא, שְׁמוֹר וְזָכוֹר פֶּתִיחַ מִתְחַבְּרִין

ולכן זכור שהוא בחינת ז"א ושמור שהוא בחינת הנוקבא מתחברים כאחד ביחוד אחד.

חוקת התורה ולא חוק התורה

חֲקַת הַתּוֹרָה, חֶק הַתּוֹרָה מִיִּבְעֵי לִיהּ, מֵאֵי חֲקַת ויש

לשאול למה אמר חוקת התורה היה לו לומר חוק התורה שהרי זאת היא המלכות

וחוק הוא היסוד שממנו עולים לתורה שהיא בתפארת ולמה אמר חוקת אֵלָּא חֲקַת

וְדָאֵי, וְאוֹקִימָנָא אלא ודאי שהיה צריך לומר חוקת וכבר ביארנו ענין זה, ה'

שהיא בחינת המלכות ד' תְּהוֹת כשעמדה אחורי תנה"י דז"א היתה בסוד אות ד שהיא

דלה ועניה ואחר שחזרה פב"פ ונעשה זוג דזו"ן ע"י הו' שהוא היסוד אז המלכות בבחינת

ה' אחרונה (נ"א חק) **וְהָא אֶתְמַר** וכבר נתבאר ענין זה. **אֲבַל ת', הוּא ד' וְנ' מְחַבֵּר כְּחֶדָא** אבל האות ת' היא ב' אותיות ד ונ' מחוברים כאחד כי כשהמלכות היא בבחינת אות ד אז היא משפעת לקליפות דרך קליפת נוגה כי היא משפעת לכל העולמות ב"ע וגם לקליפות בסוד ומלכותו בכל משלה, והשפע מגיע לקלי' בסוד אות נ' הנופלת לתוך הקלי' ועיי"כ מצטרפת הד' והנ' ונעשה ת'. **וְנו"ן הָא אֶתְמַר** וכבר אמרנו שהאות נ' הוא בקדושה אלא שמתלבשת בקלי' נוגה.

חוקת חק ת אותיות שרומזות לקלי' ו-ו' דקדושה מצטרפת אליהן **נו"ן אִמָּאִי אֶקְרִי הֶכִי בְנו"ן** למה נקראת המלכות נ' והרי האות נ' מורה על אונאה. **אֵלָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר** אלא הוא כמו שכתוב (ויקרא כה) **וְלֹא תֹנֶנּוּ אִישׁ אֶת עַמִּיתוֹ**. כי אכן יש פעמים שהמלכות נקראת נ' מלשון אונאה וזה כמתגברים החטאים בעוה"ז ושהיא מקבלת מגבורות דו"א **דְּהִשְׁתָּא הִיא בְּאִנְפָּהָא נְהִירִין וְעִבְדָּא אֹנָאָה לְבִנֵי נְשָׂא** כי עתה פניה מאירים מאש הגבורות דו"א אבל היא פועלת גבורות בתחתונים ומאנה לבני אדם, **לְבַתָּר מַחִיא כְּחֹיָא, וְשָׂצִי וְקָטִיל** לאחר מכן היא מכה כנחש ומכלה והורגת (משלי ל) **וְאָמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אֲוֹן** כי התחתונים הם שגרמו לעצמם את זה בעוונותיהם. **וְעַל דָּא הֶכִי אֶקְרִי בְנו"ן**, ולכן היא נקראת נו"ן **דְּאֶתְמַר עֲלִיהָ ת'** ולכן נאמר עליה חוקת עם האות ת **כְּחֶדָא דְּל"ת נו"ן**. כי היא ת הנעשית מד' ונ' שמורות על תכונות המלכות ד' היא המלכות העומדת אחורי תנה"י דו"א ואז היא מאירה לקלי' בסוד אות נו"ן. **דְּל"ת** היא בחינת

מלכות דקדושה ורמוזה בד' דאח'ד' שבקריאת שמע **י"ש** (נו"ן י"ש) היא מלכות דקלי' הרמוזה באח'ר' דלא תשתחווה לאל אחר וכשהיא לוקחת מהמלכות דקדושה את השפע היא נעשית ה כי נוסף בה ו' זעירא בשמאל רמז לשפע המלכות הבא אליה מז"א ולפעמים היא גם אות ק' כי רגל הו' נמשכת עוד למטה בסוד רגליה יורדות מות, **י"ש וְדָלָת** **חַד מְלָה הוּא** נמצא שר' וד' שתייהם בחינת מלכות זו בקדושה וזו בקלי'. **וּבְאֵתוֹו"ן גְּלִיפִין אֵינוֹן חֵק וְת** ובאותיות חקוקות אם תחבר לאות ר' זו את האות ו' בשמאל היא תהיה אות ח' ואם תחקוק ותוציא רגל הו' כלפי חוץ לשמאל הרי יהיה אות ת' (ס"א אֵינוֹן חֵק וְת') **וְכֹלָא חַד מְלָה** נמצא שהם ארבע אותיות הרומזות אל הקלי' וכולם הם דבר אחד והם ח' ו' ק' ת' ורומזות לח'טא ת'מות ושק"ר אבל האות ו' אינה בקלי' ממש רק כשהקלי' לוקחת מהמלכות דקדושה השפע מגיע אליה דרך אות ו' לכן מצטרפת האות ו' לתיבת חוקת.

פרה אדומה פר דינים וה' בחינת המלכות

דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אדומה תמימה, **הֲאִי פָּרָה לְדִכְיוֹתָא קָא אֲתֵיָא** זאת הפרה שהיא בחינת המלכות היורדת ומתלבשת בקלי' היא באה כדי לטהר את ניצוצות הקדושה שנפלו בקלי'. **לְדַבְּאָה לְמִסְאָבֵי** ולטהר את הטמאים הנמצאים בקלי'. **פָּרָה דִּקְבִילַת מִן שְׂמַאלָא** ונקראת פר"ה כי היא מקבלת מנצפ"ך מה' גבורות שבשמאל שהם גימטריא פ"ר ועם האות ה שלה שהיא בחינת המלכות היא נעשית פר"ה. **וּמֵאֵן הוּא**